

عنوان مقاله:

مدیریت صید تجاری شاه میگوی صخره ای در استان سیستان و بلوچستان در سال ۱۳۸۰

محل انتشار:

مجله علمی شیلات ایران، دوره ۱۲، شماره ۳ (سال: ۱۳۸۲)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱۸

نویسندگان:

نسرين مشايي

فرهاد رجبی پور

خلاصه مقاله:

مطالعه حاضر با هدف بررسی مدیریت بهره برداری صید تجاری شاه میگوی صخره ای، در ماههای مهر و آبان سال ۱۳۸۰ در مناطق مختلف صیادی سواحل دریای عمان در جنوب استان سیستان و بلوچستان انجام شد. در این مطالعه ۱۳۳۱ نمونه شاه میگوی صخره ای *Panulirus homarus* Linnaeus، ۱۷۵۸ از مناطق رمین، چابهار، کنارک، پزم و غرب پزم مورد مطالعه قرار گرفتند. با مراجعه به صیدگاه های مناطق مختلف در ساعات اولیه هر روز، طول کاراپاس نمونه ها اندازه گیری و جنسیت، وجود تخم، وضعیت پاهای شکمی ماده از نظر حذف تخم ها، و وجود توده اسپرماتوفوری مورد بررسی قرار گرفتند. نتایج نشان داد که بالاترین میانگین طول کاراپاس در صیدگاه های غربی استان ($4/80 \pm 0.2/9$ میلیمتر) و پایین ترین میزان آن در پزم ($46/76 \pm 6/6$ میلیمتر) مشاهده می شود. فراوانی نمونه های ریز سایز صید شده نسبت به سال های ۱۳۷۸ و ۱۳۷۹ افزایش نشان داد اما در مناطق مختلف صیادی اختلاف معنی دار با یکدیگر نداشت. ماده های تخمدار در صیدگاه های مختلف ۳/۱ تا ۸/۱۰ درصد از کل ماده ها را تشکیل داده بودند. این مقادیر نسبت به سال های گذشته کاهش پیدا کرده است. همچنین درصد ماده های دارای توده اسپرماتوفوری در ترکیب صید قابل توجه بود. در منطقه بریس صید شاه میگو در کمتر از یک هفته متوقف شد و در دیگر مناطق حدود یک ماه و نیم بطول انجامید. در این مطالعه راهکارهای لازم جهت مدیریت صید شاه میگو ارائه گردیده است.

کلمات کلیدی:

مدیریت صید؛ شاه میگوی صخره ای *Panulirus homarus*؛ سیستان و بلوچستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1315410>

